

'Het leven, de schoonheid en de betekenis van de hele geschapen orde, van de pimpelmees tot de Melkweg verwijst naar het absolute leven en de schoonheid van zijn Schepper', schrijft Evelyn Underhill in *Het spirituele leven*. En dat verwijzen naar God, daar doen al die schepseltjes niets bijzonders voor. Ze zingen of krijsen, zwemmen of dobberen, kruipen of schuifelen, zweven of rennen – ieder naar zijn eigen aard. Dat is het enige dat ze hoeven doen om te verwijzen naar de Bron van alle leven, de liefde waaruit alles voortkomt. De pimpelmees hoeft geen koolmees te zijn en de Melkweg geen heeal; ze zijn precies goed zoals ze zijn.

En dat geldt niet alleen voor pimpelmezen en de Melkweg, maar ook voor mij – en voor jou natuurlijk ook. Ook ik ben zo'n verwijzing. Daar hoef ik niets voor te doen, behalve dan mijn leven te leven. Ik hoef mezelf niet groter, beter of anders voor te doen dan ik ben. Mijn leven, precies zoals het is, is het loflied. En misschien is juist dát de levenslange geestelijke weg die de mens af te leggen heeft: aanvaarden dat je goed bent precies zoals je bent, of je nu zingt of krijst of je snavel houdt, zwemt of dobbert of stilligt, kruipt, schuifelt, zweeft, rent of stilstaat, óf, zoals in mijn geval: of je alles helemaal uit jezelf kunt halen of niet.



Marga Haas is Freelance theoloog in Den Haag en Omgeving, zij heeft ervaring als begeleider in een Hospice te Middelburg.

Publicaties o.a.:

- Het spirituele Leven. Mystiek voor het dagelijks bestaan.*
- Parelduiken. 52 bijbelse verrassingen voor het hele jaar*

I.v.m. Coronavirus, Laatste update

De bisschoppen volgen de besluiten van het kabinet.

Dat houdt in dat er tot 01 juli geen vieringen zijn in de Maria Koninginkerk.

Raadpleeg daarom voortdurend de website,

ook voor andere zaken kijk dan op:

www.marthamaria.nl/mariakoningin

'MARIA BOODSCHAP'

Kerkblad Maria Koningin Geloofsgemeenschap Baarn,
behorend tot de HH. Martha & Maria Parochie



JUNI- 2020

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp
T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin
Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn
T: 035-5413470 E: mkp@hetnet.nl Web:
www.marthamaria.nl/mariakoningin

Secretariaat

Woensdags geopend van 9.30-11.30 u.
zij-ingang kerk gelegen aan de Bremstraat

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of
Rabo: NL16 RABO 0304701599, t.n.v. Martha
& Maria-Maria Koningin, Baarn.

Reserveringen kerkruintes:

Mob: 06-45008086
E-mail: sjef.van.dijk@hotmail.com

Redactie:

Jan Moonen, Gerda Vesters, Philip Witte
Kopij naar Gerda Vesters,
T: 035-5412177 Mob: 06-53548260
E: gerdavesters19@kpnmail.nl
Inleveren kopij: zie pagina 2

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476
Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Vervoer nodig om naar de kerk te gaan ?

Dan kunt u bellen naar:
Wim Jongmans T: 035 - 53 82 422
Lucie Voerman T: 035 - 54 22 667
Gerda Vesters T: 035 - 54 12 177
Riet v. Wanrooij T: 035 - 54 17 556
Willemien Witte T: 035 - 54 12 800

**Live-Stream Vieringen in
Juni zijn om 09.30u te
beluisteren via:
[https://marthamaria.nl/
vieringen/](https://marthamaria.nl/vieringen/)**

31 mei 1^{ste} Pinksterdag

Voorgangers: Joachim Skiba en
Jan Nieuwenhuis

01 juni 2^{de} Pinksterdag

Voorgangers: Mauricio
Meneses en Jan Nieuwenhuis

**Er zijn geen vieringen in de
Maria Koninginkerk in de
maand juni.**

Online vieringen bekijken vanuit
Amersfoort:

[www.marthamaria.nl/vieringen/
vieringen](http://www.marthamaria.nl/vieringen/vieringen)-luisteren

U kunt dan klikken naar de pg.
van OLV van Amersfoort

Vieringen beluisteren in de ge-
loofsgemeenschappen: Via
kerkomroep worden op zondag
vieringen uitgezonden. Voorge-
gaan door eigen (leken)-voor-
gangers. Ga naar:

[www.marthamaria.nl/vieringen/
vieringen](http://www.marthamaria.nl/vieringen/vieringen)-luisteren

Via de loc. van uw keuze komt u
op kerkomroep.nl. Hier kunt u
klikken op de datum en viering
van uw keuze live / beluisteren.

**'Maria Boodschap' juli 2020
verschijnt rond 30 juni/02
juli 2020. Kopij blad Maria
Boodschap vòòr 18 juni
2020 in Word per E. naar:
gerdavesters19@kpnmail.nl
T: 035 - 54 12 177 /
M: 06-53548260**

-2-

Bij de afbeelding op de voorpagina: 'De Schepping'

Op de omslag van dit juninumner, een kunstwerk van Marc Chagall.
Marc Chagall, geboren als Movsja Zacharovitsj Sjagal, werd op 7 juli 1887
te Vitebsk geboren en stierf op 28 maart 1985 te Saint-Paul-de-Vence.
Hij was een Frans kunstenaar van Joods-Wit-Russische afkomst. U hebt
beslist de TV serie over deze schilder van Jeroen Krabbé gevolgd.

Henk Scherff (Kunstwijzer) schrijft o.a. over dit schilderij als volgt:
Hoewel de titel van het schilderij 'De Schepping' is, zal Chagall dit niet zo
hebben genoemd. Want volgens Chagall is de schepping eigenlijk een
emanatie (een uitvloeiing, uitstorting, uitstraling of voort vloeiing) van
God. Alles vloeit eigenlijk als in een voortdurende stroom uit God. Alles is
wordende; dat geldt voor de mens, de kosmos, en ook voor God Zelf.
Chagall was in feite een gnosticus. Volgens de gnostici (een stroming die
ontstaan is in de tweede eeuw na Christus) is de mens een goddelijk we-
zen, dat gevangen zit in de materie. Om hieruit te kunnen ontsnappen is
ware kennis (gnosis) nodig van God en zichzelf. Het Chassidisme waarmee
Chagall is opgegroeid heeft een dergelijk gods- en mensbeeld.

Centraal op het doek de mens die door een engel het beeld in gedragen
wordt. Spiritueel bestond de mens al, maar nu wordt hij gematerialiseerd.
Daarmee wordt hij ook onderdeel van het kwaad. Goed en kwaad komen
in de gnostiek beide van God. De mens zal zijn weg moeten vinden in het
spanningsveld tussen goed en kwaad. In de tot materie geworden mens
zit nog een kern van God. Aan de kunstenaar nu om dit manifest te maken
en aan te geven hoe die mens zich verhoudt tot zijn oorsprong en zijn toe-
komst. Hierbij speelt het begrip verzoening een belangrijke rol. Bij Chagall
gaat het dan om verzoening tussen God en mens, man en vrouw, mens en
dier, goed en kwaad, dood en leven, maar ook om verzoening tussen religi-
gies. Bij Chagall gaat het niet om bepaalde historische heilsfeiten, maar
eerder om universele metaforen van spiritualiteit. Chagall liet de kijker vrij
om zijn verbeelding te interpreteren. Daarom gaf hij ook zelden een titel
aan zijn werk, dat deden anderen en daarmee wordt eigenlijk afbreuk ge-
daan aan de eigen interpretatie van de beschouwer. Wanneer Chagall
christelijke motieven in zijn werk gebruikt, bijvoorbeeld de gekruisigde
Christus, dan moeten die gezien worden als universele symbolen van as-
pecten van het leven en beslist niet als heilsfeiten. De lijdende Christus,
die we ook in dit schilderij zien, is voor Chagall vaak een verbeelding van
het lijden van het Joodse volk, maar ook van de kunstenaar zelf, die voor
zijn creativiteit moet lijden.

Chagall wilde de beschouwer van zijn werk in contact brengen met het
goddelijke. Zijn werk heeft daardoor dan ook een sterk meditatief karak-
ter. Niet het Woord, niet het Heilsfeit, maar het Beeld is voor de kunste-
naar daartoe het meest geëigende middel.

De engel kijkt achterom alsof hij vragen wil waar hij naartoe moet met dit
schemsel, dat zowel mannelijke als vrouwelijke kenmerken in zich verenigt
(God scheidt de mensheid in zijn beeld, in het beeld van God heeft hij hem
geschapen; mannelijk en vrouwelijk heeft hij hen geschapen. Genesis 1:

27, Naardense Bijbel). De mens is nog niet bezielde door de levensadem van God. Onder deze nog slapende mens zien we een slang als aankondiging van hoe de mens zijn eigen weg zal moeten gaan tussen goed en kwaad.

De engel, de spreekbuis en boodschapper van God – die je misschien ook wel 'God bij wijze van spreken' kunt noemen – komt uit het gouden, goddelijke gebied linksboven in het schilderij.

Mozes, als een soort engel met een hoofd waar stralen vanuit gaan, ontvangt de wet linksboven, terwijl – vreugde der wet – een engel de sjofar blaast: de aankondiging van een nieuwe heilvolle tijd waar God tegenwoordig zal zijn. Vanuit de 'stenen tafelen' reikt een lichtbundel via de sjofar tot aan Adam en Eva rechtsonder. In het 'goddelijke gebied' zien we ook nog een grote groep mensen met opgeheven handen die God loven. Ze verbeelden de door God geredden uit de slavernij. De grote vis die daarboven zweeft is de, volgens de Joodse traditie, de Leviatan, het monster dat God bij de schepping vermorzeld heeft.

We zien rechtsboven de eerdergenoemde engel terug, neerdalend op de aarde, waar vervolgens het 'verhaal' van de mens onder een wentelende stralende zon te zien is. We zien mensen (een groep die het Joodse morgengebed bidt) en engelen rondom die lichtbron waaruit stralen in regenboogkleuren tevoorschijn komen. Een mens die in de Bijbel leest en Aäron die de kandelaar in zijn ene hand draagt, terwijl hij met de andere de ladder uit Jacobs droom vasthoudt. We zien koning David die op zijn harp speelt en met zijn psalmen het wel en wee van de mens voor God brengt.



Rechts hiervan staat een rebbe met een geitenkop die de Thorarol draagt. Links van David staat een groep naakte mensen, de overlevenden van de concentratiekampen. Boven in het schilderij zien we een afbeelding van Jezus, hangend aan het kruis met een gebedsmantel als lendedoek, als personificatie van de lijdensgeschiedenis van zijn volk.

Het baldakijn boven het kruis is het symbool van trouw, waar leven opnieuw kan beginnen.

Elementen die op verschillende manieren geïnterpreteerd kunnen worden zijn er nog te over: aan de voeten van de Christusfiguur vinden we o.a. een haan met menselijke kenmerken en linksonder in het schilderij worden twee dierenkoppen zichtbaar en een grote vogel.

Wat bijna altijd aanwezig is op Chagall's grotere schilderijen is zijn geboortedorp Vitebsk. Hier is het te vinden tussen koning David en de rebbe met de wetsrol.

De verdere inhoud van dit mei 2020 nummer:

- I. Uit de Locatieraad
- II. Overweging van Cor van der Sluis: Nieuwe grenzen
- III. 'Comeback' van de Heilige Corona
- IV. Philip Witte schrijft over De Schepping 1) Kies toch voor het Leven
- V. Liturgie: Pastor Josephine van Pampus over de vieringen
- VI. Geraakt zijn door: Karin Beukeboom vertelt over Lokaal-O
- VII. Diaconie: Totale Opbrengst Vastenactie 2020
- VIII. Kerk in het Nieuws, Bijbelrollen Qum Ram
- IX. Uit: Passie voor het Woord, ruimte en spiritualiteit/ Marga Haas



Mevrouw An de Groot wordt a.s. zondag, 31 mei (1^{ste}

Pinksterdag) 95 jaar.

De redactie kwam dat ter oren en vond dat iedereen dat toch wel moet weten.

Vandaar deze mooie foto. Tante An, (zo noem ik haar altijd) van harte gefeliciteerd en ondanks die Corona, een heel fijne dag.

I. Uit de Locatieraad

door Wim Jongmans

Na het luisterend volgen van de gezamenlijke vriendschapsviering op zondagochtend 17 mei voel je des te meer dat je onze vertrouwde samenkomsten met de Maria Koningin gemeenschap mist. Je hoort vertrouwde stemmen die je in deze moeilijke tijd een passende en inspirerende boodschap meegeven. Dan voel je des te meer dat het fijn zal zijn om elkaar weer te ontmoeten. Maar wanneer en hoe? Daar durf ik net als zovele deskundigen geen voorspelling over te doen. Op basis van de positieve berichten houden wij ons maar vast aan 1 juli.

De Locatie-Raad is sinds de 'lock down' een keer op voldoende afstand bij elkaar geweest om bij te praten wat er allemaal moet worden gedaan om t.z.t weer te kunnen samenkomen. Hoe en met wat voor regels in onze 1,5 meter samenleving we straks weer kunnen vieren? Is er dan wel/geen mogelijkheid om communie te ontvangen? Is er mogelijkheid voor koffie en thee na de viering? En nog vele andere vragen.

Wat gebeurt er intussen in onze kerk. Dankzij de enorme inzet van enkele mensen wordt er een giga schoonmaak gehouden en onderhoud uitgevoerd; wordt het aantal stoelen in plaats van banken uitgebreid; worden er veiligheidssteunen voor de opstap naar het altaar gemaakt; wordt er gepuzzeld om de verwarming in de kerkzaal te verbeteren; komt er binnenkort een vervanging van het gordijn van de hal naar de kerk en nog meer.

Met betrekking tot risico's en veiligheid tijdens de vieringen zijn er vanuit het bisdom en vanuit het bestuur strengere richtlijnen ontvangen. Mede in verband met de vraag wie er dan, b.v. bij een ongeval, aansprakelijk is. Onderzocht wordt wat er dan allemaal moet gebeuren en wordt er een plan geschreven hoe b.v. bij een brand, de vluchtroute moet zijn.

Iedereen bidt en hoopt op betere tijden en dat de vertrouwde zondagse vieringen weer mogelijk worden en we niet afhankelijk zijn van de -hoe mooi en goed ook- virtuele vieringen op de site en via de TV.

P.S.

De Vriendschapsviering van 17 mei met de leden van de Paaskerk kunt u in beeld volgen op:

www.marthamaria.nl/mariakoningin

**ZET JE
TELEFOON UIT

DE WERELD
HEEFT JE NODIG**

Loesje

II. Overweging

door Cor van der Sluis

Nieuwe grenzen!

Wanneer ik dit schrijf, zitten we midden in de Corona crises. Een pandemie op wereldschaal waarvan we de effecten nog maar moeilijk in kaart kunnen brengen, laat staan dat we deze kunnen overzien. We kunnen allerlei scenario's opstellen, maar veel houvast is er nog niet. Op financieel, economisch, sociaal, medisch en vele andere terreinen zullen we opnieuw keuzes moeten maken. Terugvallen op oude keuzes zou, naar mijn mening, een ongelukkige route zijn. Eén ding is ons denk ik wel duidelijk geworden en dat is, dat wij niet de macht hebben om de wereld met zijn natuur naar onze hand te zetten. De maakbaarheid, de privatisering van zorgfuncties in brede zin, de keuze voor individualiteit en materialiteit zijn geen garantie gebleken voor een gelukkig leven voor allen. We moeten oppassen niet terug te vallen in oud gedrag, wanneer de luiken weer open gaan. Dat zou het onrecht in de wereld denk ik alleen maar doen toenemen. De economische crises waar we voor komen te staan roept de vraag op van fair gedrag van een ieder en een verdeling van de pijn en niet van ik neem genoeg met minder meer! Fundamentele keuzes zijn onvermijdelijk om een rechtvaardige samenleving te creëren voor een ieder. Waar vind ik de voedingsbodem van waaruit ik deel wil nemen aan het creëren van die rechtvaardige samenleving, met vallen en opstaan?

Op zondag 14 juni zou ik voorgaan in de viering met als lezing uit het Evangelie volgens Johannes hoofdstuk 6,51-58. Het verhaal waarin Jezus zegt dat hij het levende brood is dat uit de hemel is neergedaald en wanneer iemand dit brood eet, hij het eeuwige leven heeft.

Is dit niet het verhaal en daarmee de oproep tot waarachtig leven?

Is waarachtig leven niet leven in de Geest van de Eeuwige zoals Jezus ons dat heeft voorgeleefd. Waarachtig leven, is dat niet leven vanuit de grondhouding dat de aarde met zijn rijkdom ons allen is gegeven en niet aan diegene met de meeste macht?

We staan aan de wieg van nieuwe keuzes; hoe de gezondheidszorg te organiseren, opdat die voor iedereen toegankelijk blijft, het onderwijs te ondersteunen, opdat opgelopen achterstanden bij sommige groepen kinderen worden weggewerkt, de economie op een verantwoorde wijze door het diepe dal leiden, dat onvermijdelijk lijkt te komen, met een deugdelijk vangnet voor wie buiten de boot dreigt te vallen, een goed sociaal vangnet voor hen die de eenzaamheid niet kunnen overwinnen.

Dat alles vraagt dat we nieuwe grenzen stellen waarbinnen we een waarachtig leven kunnen leven. Dat wij mensen zijn van 'vlees en bloed' met de voeten op de grond en midden in het leven staand. Dat wij mogen leven tot in de toppen van onze tenen. Dat als wij zijn brood eten en zijn bloed drinken dat wij het mens-zijn dat in Jezus tot werkelijkheid wordt helemaal tot ons willen nemen.

Dat wij ons doen en laten weten geïnspireerd door zijn vitaliteit en vasthoudendheid. Dat levenskracht niet alleen een mooi woord is, maar ons leven de weg van de Eeuwige doet gaan.

Wij leven dan heel concreet vanuit de onuitputtelijke liefde van de Eeuwige voor ons allen en willen die door geven door ons dagelijks doen en laten, waar alle beetjes helpen naar een nieuwe wereld.

Vanuit die voedingsbodem leven is nieuwe grenzen durven stellen op weg naar een samenleving op wereldniveau, waar de grenzeloosheid van Gods mensliefde aan ieder bekend zal zijn en dat iedereen die liefde in en door een ander mag ervaren.

III. Comeback Heilige Corona

door Gerda Vesters

De heilige Corona van Egypte of Syrië, circa (160-177) is een christelijke heilige en martelares. Haar feestdag valt op 14 mei, maar ook op 20 februari, 24 april en 18 september, terwijl de Oosters-orthodoxe kerk haar op 11 november herdenkt.

Hoogleraar kerkgeschiedenis Paul van Geest : "Haar naam houdt geen verband met het virus, want dat virus is genoemd naar de stekelties rond de uitwendige structuur die, wanneer het virus tweedimensionaal wordt afgebeeld, samen als het ware een krans vormen, in het Latijn 'corona'. Dingen komen soms wonderbaarlijk samen in het leven. Een obscure heilige staat plotseling in het volle licht en wordt het gezicht van een pandemie. En dat terwijl we heel weinig van haar weten."



Haar hagiografie is verbonden met die van de heilige Victor van Damascus. Victor was een Romeinse soldaat, afkomstig van het Italiaans schiereiland, die in Damascus diende ten tijde van keizer Antoninus Pius. Vanwege zijn christelijk geloof werd hij gemarteld en terechtgesteld. In Damascus werden zijn ogen uitgestoken en werd hij onthoofd.

Corona, een jong meisje, stond hem bij tijdens zijn marteling. Zij troostte hem en moedigde hem aan om vol te houden. Vanwege haar hulp aan Victor werd ze gearresteerd en ook ter dood veroordeeld. Haar dood was zo luguber, dat ik die hier niet beschrijf.

De stoffelijke resten van Corona kwamen in de tiende eeuw door toedoen van Otto III, keizer van het Heilige Roomse Rijk, naar Aken waar ze sindsdien bewaard worden. (Het heiligdom van Victor en Corona in het Noord-Italiaanse Feltre beweert dat het grootste deel van Corona's botten van de martelares zich niet in Aken maar in Feltre bevinden.)

(Bronnen: Wikipedia en Trouw)

IV. Schepping 1)

door Philip Witte



Kies toch voor het leven

Het vijfde boek van de Thora – het boek van de 'Tweede Wet' ofwel Deuteronomium – geschreven rond 650 voor Christus en verder gereedgeerd kort voor 500 tijdens de Babylonische ballingschap – begint met een zogenaamde 'toespraak' van Moses, die ongeveer 600 jaar daarvoor leefde. Hij zegt daarin namens Jahweh:

"Ik roep hemel en aarde op als mijn getuigen. Heden geef ik je de keuze tussen leven en dood, tussen zegen en vloek. Kies toch voor het leven."

In dezelfde rede staan ook de Tien Geboden, die beginnen met: Ik ben de Heer uw God, die u uit Egypte, uit de slavernij heeft bevrijd. Vereer geen andere goden naast mij. Hier staat dus niet, dat er geen andere goden zijn, je mag ze alleen niet vereren.

Maar...een kleine honderd jaar later tijdens de Babylonische ballingschap schrijft Jesaja: *"Ik, Jahweh, ben de enige. Er is geen andere."* Deze eerste getuigenis van het monotheïsme dringt langzaam door in de toenmalige wereld en als nog weer 500 jaar later Jezus zijn goddelijke boodschap brengt, was binnen het Romeinse Rijk de samensmelting van vele goden tot uiteindelijk een goddelijk wezen al volop bezig. Op beide inspiraties: die van het Jodendom en van het zogenaamde 'heidendom', werd het christendom grondvest.

Ik wil in dit verhaal, dat waarschijnlijk uit meerdere afleveringen zal bestaan, graag iets proberen te zeggen over dat 'kies toch voor het leven'. Op het ogenblik lees je veel uitspraken in de krant in de trant van: We moeten anders proberen te leven. Als we zo doorgaan, gaat de aarde naar de gallemiezen. We moeten ons beeld van hoe de wereld er uit zou moeten zien veranderen. Voor welk wereldbeeld en welk leven kies je dan.

Het lijkt mij goed om dan eerst te kijken naar het wereldbeeld van de Bijbel vooral zoals dat tot uiting komt in het eerste boek Genesis. Het eerste van de twee scheppingsverhalen, het begin van de Thora dus, is de -in tijd gezien- ongeveer het laatste wat er in de Thora is geschreven. Het komt uit dezelfde hoek en dezelfde tijd als de bovenstaande uitspraak: 'Ik ben de enige'.

Een soevereine en enige God besluit om **leven** te scheppen op de aarde (die was er dus al), die volkomen leeg, duister en chaotisch was. Dan moesten eerst de fysieke voorwaarden voor dat leven geregeld worden. Dus sprak God: "Er moet licht komen, gescheiden van de duisternis. Er moet een hemelkoepel komen, om het water boven en beneden van elkaar te scheiden". In de hemelkoepel schroefde Jahweh twee lampen om dag en nacht van elkaar te scheiden. Beneden werden land en zee van elkaar gescheiden. Als God ziet dat het allemaal goed is, wordt het tijd voor het scheppen van leven.

U kent het allemaal: God geeft het leven aan planten, vogels, vissen en allerlei soorten landdieren en tenslotte ...aan de mens (de menselijke soort) als evenbeeld van zichzelf (van de schepper dus). Hij zegt daarbij: "Jullie moeten de aarde aan je onderwerpen". En ze kregen de zeggenschap over de dieren.

Nadat hij herhaaldelijk had gezien, dat alles zeer goed was, gaf hij ze de Sabbat, de rustdag voor mens, dier en aarde, de dag van God.

Het wereldbeeld in dit verhaal is tamelijk duidelijk. De wereld is niet zomaar iets toevalligs. Het is door God geschapen en mens en dier zijn de dragers van Zijn Leven. We hebben wel moeite met het woord 'onderwerpen'. Kan de mens met de schepping doen en laten wat hij wil, hij is immers de baas? Of is hij als waarnemend hoofd van het hele spul geroepen om de schepping te behoeden en voort te zetten? Als je ziet dat de mens als een 'beeld van God' wordt aangeduid, tendeert het antwoord naar een bevestiging van de laatste vraag. Het doel van God is immers 'leven' voor alles en iedereen. Het gaat in dit verhaal vooral om de drie-eenheid God, Mens, Schepping. Daar kun je niets uit weglaten.

Het tweede scheppingsverhaal is van een heel andere orde. Het is veel ouder en sterk beïnvloedt door de scheppingsmythen van de andere volken in het Midden Oosten.

Het begint zo: 'Toen de heer aarde en hemel gemaakt had, was er op de aarde nog geen enkele struik, er groeide niet één gewas. Want hij had het nog niet laten regenen. Ook was er niemand die de bodem zou kunnen bewerken. Maar een damp steeg uit de aarde op, de hele aardbodem werd vochtig. Toen vormde de Heer uit het stof van de aardbodem de mens en blies hem de levensadem in de neus.... In het oosten in Eden legde de Heer een tuin aan en plaatste daar de mens'.

De rest van het verhaal kennen we: Eva wordt gevormd uit de rib van Adam, ze mogen niet van de twee verboden bomen plukken, dat doen ze toch en daarmee komt boontje om zijn loontje: Paradise lost.

Over Adam en Eva worden een reeks verwensingen afgeroepen, waaronder: de vrouw zal na een zware zwangerschap in pijn kinderen baren en de man zal haar meester zijn. De man zal zich in het zweet moeten werken voor het dagelijks brood.

Dit verhaal is dikwijls misbruikt. Bijvoorbeeld, dat Jezus aan het kruis moest sterven als zoenoffer om de schuld van Adam en Eva te vereffenen. Of, zoals kapelaan Spanjer ons – jongens van vijftien jaar – vertelde, dat de zonde van Adam en Eva wel eens de 'zonde van de seksualiteit' (?) zou kunnen zijn.

Volwassen worden

In feite is het leven buiten het paradijs de normale dagelijkse toestand van toen (1000 v Chr.?) en altijd. Maar er zit ook een visie in dit verhaal. De zogenaamde zondeval betekende, dat de mensen niet als willoze dienaren aan de leiband van de goden wilden lopen. Ze wilden zelf bepalen wat goed of kwaad was. Ze wilden zelf kiezen. Daarmee is het kwaad geboren, want een mens kiest vaak verkeerd, maar hij kan ook kiezen voor het goede. Als het paradijs bestaan had zou er geen goed of kwaad geweest zijn, want er was geen keuze, zelfs niet voor de leeuw die naast het lam lag. Het is dus een verhaal van volwassen worden en daarmee ook het accepteren van de strijd om het bestaan, maar altijd met uitzicht op het goede: het paradijs.

Het paradijs

De hof van Eden heeft geen vaste tijd of plaats, maar dat wil niet zeggen dat het niet bestaat. Het is een plek, die plek en geen plek tegelijk is zoals een spiegelbeeld. In een spiegel zie je jezelf en de ruimte waarin je je bevindt maar aan gene zijde van het glas. Je bent daar te zien maar toch ben je er niet. Zo is de tuin van Eden ook een beeld van een plek, waar iets te zien is, dat wel bestaat, maar waar je niet zomaar kunt komen.

'Paradijs' beeldt uit waar het leven werkelijk leven is. Wij kunnen dat benaderen. Daarover heb ik een artikel geschreven in het blad van april.

Descartes en Noach

Het verhaal van de zondeval doet mij ook denken aan een boek dat de wijsgeer Descartes schreef in ca. 1650: 'Verhandeling over de methode om je eigen verstand te gebruiken'. Daarbij moet je je niet laten leiden door de vastgeroeste denkbeelden, gewoontes en regels van de kerk en de maatschappelijke bovenlaag. Alleen door, los daarvan, zelf te denken kun je de weg naar volwassenheid gaan. Dit heeft mede geleid tot een enorme groei van kennis, kunde en welvaart, maar ook tot de huidige situatie waarin God nauwelijks een rol speelt en het bestaan van de aarde bedreigd wordt. Daar moet dus veel aan gedaan worden.

Alleen de methode van die aloude God: uitroeien die club met uitzondering van Noach en zijn ark vol leven, lijkt mij niet de beste manier in onze tijd.

Daarover meer de volgende keer.



V. Liturgie

'Zoeken naar ruimte'

Na de woorden van premier Rutte afgelopen woensdag (6 mei) halen mensen weer opgelucht adem: eindelijk is er meer ruimte in het vooruitzicht en dat geldt straks ook voor de kerken in onze parochies.

We wachten nog op richtlijnen van de Nederlandse bisschoppen maar we hopen dat wij in juli weer samen mogen vieren met maximaal 100 mensen, op voorwaarde dat die allemaal 1.5 meter uit elkaar kunnen zitten. We moeten gaan nadenken hoe de bezoekerstroom te organiseren, wie kan er wanneer bij zijn, en hoe voorkomen we dat nieuwe mensen niet meer zomaar binnen kunnen lopen om voor een eerste keer mee te doen?

Lokaal wordt hierover al gesproken en het pastoraal team stelt een denk-oefening op die we na volgende week ook willen delen met alle lokale teams van Martha&Maria en OLVA.

Zo willen we samen zoeken naar ruimte en kansen waardoor we weer veilig samen onder één dak kunnen zingen, bidden en vieren.

Namens het pastoraal team, Josephine van Pampus



VI. 'Geraakt zijn door'

door Gerda Vesters

Lokaal-O, Een plek van en voor Baarnaars in Coronatijd

Op de een of andere manier kwam ik op de mooie website van lokaal-O, nog even gevestigd in de 'Boemerang' t.o. de Brandweer. (Per 1 augustus op de begane grond van het Poorthuis)

Lokaal-O is gestart met een reeks interviews met Lokaal-O makers en deelnemers van Lokaal-O initiatieven. Over hoe hun coronadagen eruit zien, wat hen helpt om deze tijd te doorstaan en op welke manier zij verbonden blijven met anderen, wat voor hen van betekenis is en hoe zij van betekenis kunnen zijn voor anderen.



Onze Karin Beukeboom is zeer betrokken bij Lokaal-O. Ook zij werd geïnterviewd. Met toestemming van Karin mocht ik haar verhaal plaatsen in de 'Maria Boodschap' van juni.

Hoe gaat het met je?

Het gaat eigenlijk heel goed. Ik ben gezond, we zijn nu met het hele gezin thuis en ik doe nog steeds veel, zoals ik normaal ook veel doe. Ik ben niet geschikt voor stilzitten. Ik werk nog drie dagen, en verder ben ik heel erg druk. Niet meer in De Boemerang, maar ik doe nog hetzelfde. Ik wil er zijn voor anderen.

Hoe doe je dat? Hoe lukt het je anderen te helpen?

Er zijn zoveel mensen die het nu lastig hebben en alleen zijn, die probeer ik een beetje te steunen. Ik stuur veel kaartjes, maak praatjes op afstand, breng boeken langs, maak een wandelingetje met een ander. Ik ken mensen die in de marge een beetje geld verdienden en nu geen inkomen meer hebben. Dat is zo schrijnend. Of mensen die nergens meer toe komen omdat ze bang zijn. Ik verzin dan wat om wat luchtigheid te brengen. Bijvoorbeeld met het stropdassenproject. Een kunstproject waarbij stropdassen verwerkt worden in kledingstukken en -accessoires. Ik breng stropdassen en materialen langs en help iemand een beetje op gang.

Ben je zelf niet bang dan?

Ik laat het gewoon niet binnenkomen. Alles draait nu om corona, al het andere wordt vergeten, daar hoor je niks meer over. Er gebeuren nog genoeg mooie dingen en je kunt als je gezond bent nog steeds veel doen. Ik heb nog zoveel ideeën. Natuurlijk hang ik ook wel eens op de bank, maar ik laat me niet verlammen.

Welke tip zou je nu aan mensen willen geven?

Ik zou zeggen: zoek contact met andere mensen. Juist als je alleen bent en veel binnen zit. Ga niet zitten wachten op een telefoontje van een ander, maar pak zelf de telefoon én doe iets waar je blij van wordt. Misschien heb ik makkelijk praten, ik snap heel goed dat sommigen daar moeite mee hebben en af en toe een duwtje in de rug kunnen gebruiken.

VII. Diaconie

Totale Opbrengst Vastenactie

Karin Beukeboom en Jeannette Verburg waren nog niet klaar met de Vastenactie. Er was nog een hoeveelheid kaas over. De dames zijn opnieuw in actie gekomen om de verkoop daarvan toch nog mogelijk te maken.

Ook deze actie was weer geslaagd, onze penningmeester Ben wist de totale opbrengst van de Vastenactie 2020 te melden:

€ 1.523,45 Dames een grote pluim, jullie komen vast in de Hemel.

VIII. Kerk in het Nieuws

Nanotechnologie en de Bijbel uit Roerom

door Philippe Keulemans



Een internationaal team van wetenschappers gaat met een nieuwe methode kostbare Bijbelfragmenten uit de grotten van Qumran ontcijferen. De Bijbelrol met fragmenten van het boek Leviticus is te broos om uitgerold te worden. Met de hulp van een synchrotron, een ringvormige deeltjesversneller hopen zij de teksten digitaal te kunnen ontcijferen. De Bijbelrollen van Qumran overleefden de eeuwen omdat zij op een van de droogste plekken op aarde werden bewaard. Maar zelfs daar bleven zij niet van vocht gespaard. Daardoor resten van de rollen vaak alleen brokken papyrus of perkament.

De Qumran-rollen behoren tot de belangrijkste archeologische vondsten van de 20ste eeuw.

De nieuwe methode stelt de onderzoekers in staat om met behulp van microcomputer tomografie en beeld algoritmen de opeengeplakte lagen van de oude Bijbelteksten te ontrafelen zonder de rollen te beschadigen en te openen. De techniek is eerder met succes gebruikt bij het ontcijferen van verkoolde overblijfselen van een boekrol uit de ruïnes van een oude synagoge in Ein Gedi.

De rollen in lagen openen zou hen onherstelbaar vernietigen.

Pnina Schor, van het Israëliësch *Aagentschap voor de Antieke Oudheid* en curator van het laboratorium voor de *Dode Zeerollen*, drukt het aanvankelijke enthousiasme enigszins, door eraan te herinneren dat de rol van Ein Gedi jonger is dan die van Qumran. *Oudere rollen werden meestal met een metaalvrije inkt geschreven, wat het proces bemoeilijkt. Tot overmaat van ramp zijn de fragmenten ook nog eens kleiner.* De betrokken experts van hun kant onderstrepen dan weer dat de röntgenstralen die door de deeltjesversneller worden gegenereerd veel fijner zijn en een resolutie in het nanometerbereik hebben.

Bron: Haaratz/KNA/kerknet

IX. Uit: Passie voor het Woord, ruimte voor spiritualiteit



Mijn leven is een loflied door Marga Haas

Bij Psalm 98:4

Mevrouw Corona heeft ook hier toegeslagen. Nee, ik ben niet ziek en mijn gezinsleden ook niet. Maar de maatregelen doen hun werk. Toen alles werd stilgelegd dacht ik aanvankelijk: 'Mooi! Crisis is een kans – laat ik er gebruik van maken! Ik ga dit doen en dat beginnen. En o ja, zus en zo moeten ook gebeuren.' Maar wat ik ook deed, dit en dat en zus en zo kwamen maar niet uit mijn handen. Sterker nog, de Parelduikers die normaalgesproken zomaar uit mijn toetsenbord voortvloeien, wilden ook niet meer komen. De laatste dagen zorgde dat voor een ellendige lethargie. Ik gaf mezelf maar Parelduik-vakantie; ik kan ze ook niet tevoorschijn toveren, tenslotte. Maar vrij voelde het niet.

Maar toen belde ik een van de oudere dames die het leven op mijn pad gebracht heeft. Ze vroeg liefdevol hoe het ging en ik beklagde mijzelf vanwege mijn lamlendigheid. 'Blijkbaar kan ik het niet uit mezelf halen', zei ik. 'Ik dacht ooit dat ik het prima zou doen als kluzenaar, maar dat valt nogal tegen. Ik heb toch iets nodig om op gang te komen – een kerkdienst die voorbereid moet worden of een lezing of zo. Helemaal niets dat van buitenaf op me afkomt ... Het legt me compleet stil.'

Ik hoorde haar glimlach. 'Wat ben ik blij dat je dat zegt', zei ze. 'Ik heb precies hetzelfde en ik vind het zó stom van mezelf! Het lucht me op dat ik niet de enige ben.' Ze vertelde dat ze het samenzijn in de gemeente zo mist. 'Ik heb blijkbaar de gang door de liturgie nodig, lijfelijk en samen. Zo naar zo'n scherpje staren waar een dienst op plaatsvindt, het is het niet hoor, voor mij. Weet je wat ik nu doe? Ik ga op zondagochtend een uur wandelen, net als elke morgen. En die wandelingen, de gewone dagelijkse wandelingen, die worden voor mij een soort kerkdienst. Ik leer op het ritme van mijn stappen Psalm 118 uit mijn hoofd. "Laat ieder 's Heren goedheid prijzen, zijn liefde duurt in eeuwigheid", weet je wel? En dan loop ik daar en zing ik in mijn hart en om mij heen barst de natuur uit zijn voegen en zingen de vogels dat het een lieve lust is en dat brengt me helemaal terug bij waar het om draait. De liefde die God is.'

'O, een beetje zoals ik mijn rondje fiets en op de steiger zittend over het Veerse Meer uitstaar', zeg ik. 'Alleen leer ik niet tegelijk een psalm uit mijn hoofd. Maar als ik dan de vogels hoor zingen en krijsen, ieder naar zijn aard, en de vissen en kwallen zie zwemmen, ieder naar zijn aard, en krabben en allerlei schelpdieren over de bodem zie gaan, ieder naar zijn aard, en insecten zie langsvliegen of over het water lopen, ieder naar zijn aard – dan hoor ik in mijn hart "Laat heel de aard' een loflied wezen". Zoiets?' Ik zie voor mijn geestesoog de dame aan de andere kant van de lijn knikken. 'We voegen ons in het loflied dat allang gaande is in de hele schepping', vat ze mijn woorden puntig samen.